

ANNA CERAVOLO

Arta tânără în Bienala de la Torino

În aprilie, s-a desfășurat la Torino cea de a opta ediție a Bienalei tinerilor artiști din Europa și țările din jurul Mediteranei. După Bologna, este pentru a doua oară când un oraș italian găzduiește această manifestare, în cadrul căreia și-au prezentat operele circa opt sute de tineri artiști sub 35 de ani. Proveniența participanților: Italia, Albania, Algeria, Bosnia, Cipru, Croația, Egipt, Franța, Germania, Grecia, Iordania, Israel, Malta, Palestina, Portugalia, Slovenia, Spania, Turcia.

Structurată pe mai multe secțiuni – teatru, dans, cinema, benzi ilustrate și ilustrație de carte, grafică, arhitectură, arte plastice, design, literatură, muzică, modă, arte ambientale, gastronomie –, Bienala a oferit ocazia unei viziuni de 360 de grade asupra perspectivelor artistice, a stimulilor procesului de creație, a limbajelor expresive care vor ocupa, chiar luând în calcul evoluția și maturizarea artiștilor, zorii culturali ai mileniului III.

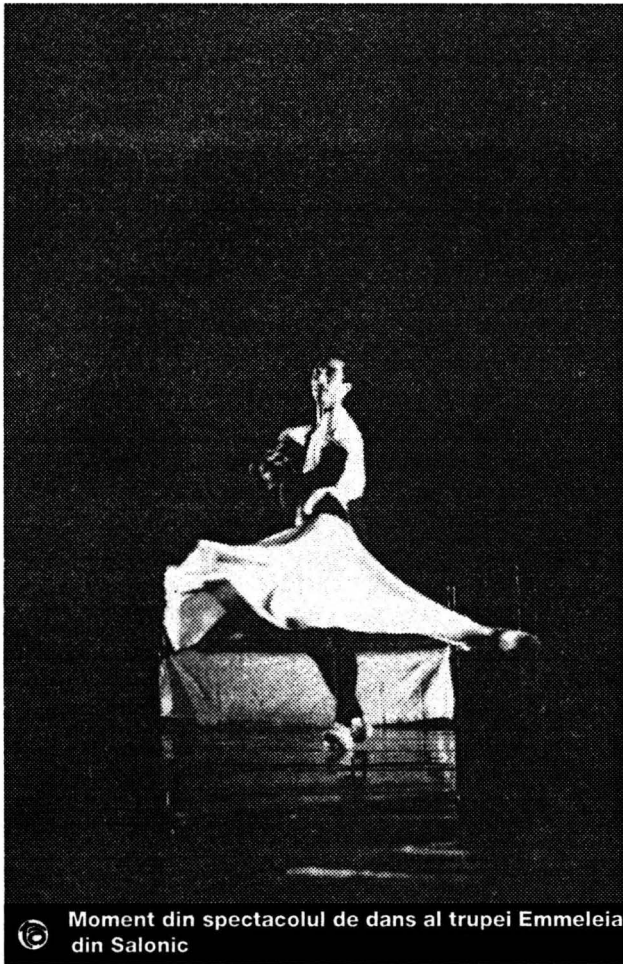
Instituțiile organizatoare ale acestei ediții au fost Primăria și Prefectura Torino, regiunea Piemont și Comitetul Internațional, organ permanent al Bienalei. Un comitet științific, compus, printre alții, din Alessandro Baricco, Tahar Ben Jelloun, Jack Lang și Gabriele Vacis, a avut misiunea de a identifica direcțiile artistice și de a servi drept garant pentru calitatea lucrărilor selecționate. Printre reperele ideale pe care organizatorii le-au ales pentru a da o fizionomie proprie ediției torineze s-au numărat: multiculturala, manageriatul cultural juvenil (tocmai pentru a-l pune în evidență într-un sistem unde bogăția economică produsă de sectorul artistic este derizorie și exclusă din mecanismele normale ale pieței), în fine, raportul dintre artă și tehnologie (pentru studierea criteriilor de inovare a limbajelor). În mod concret, acest punct a fost ilustrat în timpul Bienalei prin diferite lucrări. În primul rând, Info (design: Massimo Giacon, software: Stefano Roveda, realizare: Societatea Pigreco prin Telecom), o marionetă virtuală animată de Giacomo Verde, realmente capabilă să dialogheze cu publicul. Carlo Infante și trupa Entasis s-au ocupat de **Supersantier** (Ipercantiere). Cu câteva luni înainte de inaugurare, producția fusese dotată cu un sit Internet; în plus

a fost creată acum MAP (Mutation Art Point), o hartă în interiorul sitului web, pentru permanente conexiuni și aduceri la zi cu informații culturale. Infante și Franco Torriani au fost conducătorii unei reuniuni cu titlul „Creativitatea conectivă“, despre noile orizonturi ale telematicii în funcție de politicile culturale.

Teatrul tânăr italian a fost reprezentat la Bienală de compania Les Baguettes, cu un spectacol de clowni și de autoarele-actrițe Martina Ferraboschi și Sandra Cattaneo, cu **Războiul s-a sfârșit**, o perspectivă feminină asupra epocii ultimului război mondial. La Compagnia dei Giovani de la Teatro Stabile din Torino a prezentat **Focuri reci**, pe texte de Vincenzo Consolo, în regia lui Mauro Avogadro – o lectură isterică, ucigând, literalmente, frumoasele pagini extrase din operele autorului. În sfârșit, Gruppo della Rocca a propus, cu **Suk**, texte poetice aparținând unor autori de diverse naționalități. Din Spania a sosit **Dos estrellitas pequentas** (Două stele mititele) al trupei La Pina, o succesiune de patru povești incredibile. **Imago**, adus de Teatar Exit din Croația, a fost un spectacol despre afirmarea businessman-ilor în ascensiune, laureat cu felurite premii în patrie. Compania Visoes Ūteis din Lisabona a oferit o versiune a **Cameristelor** lui Genet; trei tineri actori, bine pregătiți din punct de vedere tehnic, au furnizat o elaborare a celebrului text în limitele unei sincere credibilități.

Înainte de a ajunge la Torino, spectacolele au făcut un popas la Parma, la Avangpremiera internațională a

 Moment din spectacolul de dans al trupei Emmelea din Salonic

teatrului. Tot la Parma, Judith Malina, Hanon Reznikov și scenograful Luciano Damiani au condus câteva seminare, în timp ce, la Torino, Gabriele Vacis și scriitorul Dario Voltolini au dirijat „Mesaje și sticle”, un workshop care s-a transformat într-o montare țesută din mesajele scriitorilor prezenți la Bienală, scrise în limbi diferite.

Ediția torineză a prezentat, în paralel cu manifestarea oficială, Bienala Off, o inițiativă importantă pentru valorificarea altor două sute cincizeci de producții artistice, dintre care patru cincimi aparțineau artiștilor locuitori în regiune. În plus, impactul asupra teritoriului a fost consolidat prin extinderea în alte cincisprezece orașe piemonteze a întâlnirilor, reuniunilor etc. și prin reluarea unor întregi secțiuni prezentate mai întâi la Torino.

Din păcate, în ciuda așteptărilor de implicare socială, Bienala a fost înghițită, sufocată de marele oraș și s-a desfășurat într-un climat lipsit de aer și vitalitate, ceea ce, dată fiind prezența atât de multor tineri, e cu atât mai straniu; ca și cum entuziasmului i s-ar fi pus o surdină. Care sunt sentimentele ce-i îndeamnă pe artiștii de mâine spre opera de creație? Apare, dominant, un simțământ de angoasă, domolit, doar în scurte fulgerări, de optimism și de o ironie mușcătoare sau grotescă.

Traducerea: **A.G.**

Un festival de dramaturgie contemporană

Între 24 și 29 aprilie a avut loc la Budapesta o trecere în revistă a celor mai izbutite spectacole din dramaturgia contemporană maghiară, jucate în ultimul an. Manifestarea a fost organizată de Uniunea Teatrală Ungară, ajutată financiar și logistic de Ministerul Culturii, de Fondul Național pentru Cultură, de Fundația Soros, de Institutul Francez, de Institutul Goethe și de Consiliul Britanic. Timp de cinci zile, s-au întâlnit la spectacole și în colocvii invitați din Franța, Marea Britanie, Germania, Austria, Olanda, Belgia, România, Polonia, Finlanda, Țările Baltice, Rusia, Statele Unite ale Americii, Suedia, Danemarca.

Grupul de organizatori entuziaști, călăuzit de principiul conform căruia o artă teatrală vie nu poate exista fără dramaturgie autohtonă de calitate, și-a fixat drept țel să ofere regizorilor, traducătorilor, autorilor dramatici, secretarilor literari, unguri și străini, posibilitatea de a-și

 Scenă din spectacolul Matineu de Monori Lili și Székely B. Miklós

